

ВИРОБНИЧИЙ ТРАВМАТИЗМ В УКРАЇНІ

Магістр Ю.С. Корнієнко

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Рівень виробничого травматизму в Україні значно перевищує показники європейських країн. Знизити його можна винятково завдяки підвищенню рівня технології та контролю за дотриманням інженерно-технічними працівниками своїх обов'язків, модернізації виробництва, підвищенню рівня промислової безпеки шляхом економічного стимулювання роботодавців для забезпечення ними безпечних умов праці.

Щорічно на виробництві травмується близько 50 тис. чоловік, з них приблизно 1 тис. гине, понад 3,5 тис. отримують професійні захворювання. За статистичними даними, протягом останніх років в народному господарстві в умовах, що не відповідають санітарно-гігієнічним нормативам, працюють понад 3 млн. осіб, з них – близько 1 млн. – жінок. Практично кожний третій, а в окремих виробництвах (вугільна, металургійна, легка промисловість, сільське господарство) – кожний другий працює у шкідливих умовах. Зайнято майже 22 тис. неповнолітніх та жінок на заборонених для них роботах. Близько 800 тис. машин, механізмів, транспортних засобів експлуатуються, не відповідаючи вимогам безпеки і гігієни праці, а понад 40 тис. виробничих будівель і споруд є аварійними [1].

Через травми потерпілих за рік втрачається 19000–20000 людоднів робочого часу. Більшість нещасних випадків трапляються через незадовільну організацію виконання робіт – 15-16 %; порушення трудової і виробничої дисципліни – 11–12 %; порушення технологічного процесу – 10 %; недоліки в навчанні безпечним методам праці 8–9 %; незадовільне утримання і недоліки в організації робочих місць – 6–7 %; порушення вимог безпеки, при експлуатації транспортних засобів та незастосування за-

собів індивідуального захисту – 4–5 %; незадовільний технічний стан будинків, споруд, територій – близько 4 % тощо [1].

Травмування через ураження предметами і деталями, що рухаються, обертаються – 22 %; падіння потерпілих з висоти – 17–18 %; внаслідок падіння, обвалів предметів, матеріалів 16 %; дії екстремальних температур 6–7 %; дорожньо-транспортні пригоди 4–5 %; ушкодження в результаті контакту з тваринами 4–5 %; внаслідок стихійного лиха 2–3 %; ураження електричним струмом 1–2 %. В умовах, що не відповідають санітарно-гігієнічним нормам, працюють майже 20 тис. чоловік. В експлуатації знаходиться 2 518 машин, механізмів, устаткування та транспортних засобів, які не відповідають нормативним актам з охорони праці, 46790 одиниць обладнання вичерпали передбачений паспортним ресурсом роботи. В аварійному стані знаходяться 230 будівель і споруд, у 428 об'єктів технічний стан не відповідає будівельним нормам і правилам, 1140 об'єктів не пройшли капітального ремонту відповідно до нормативних актів [1].

Насамперед, це порушення виробничої і трудової дисципліни, вимог безпеки праці під час експлуатації обладнання, устаткування, механізмів, допуск до роботи без навчання та перевірки знань з охорони праці, відсутність або недосконалість системи управління охороною праці, незадовільна організація виробництва, низький рівень відповідальності за безпеку праці, як керівництва підприємств, так і працюючих. Виробничий травматизм є наслідком недоліків і упущень у роботі керівників підприємств та фахівців із охорони праці.

Література

1. Офіційний сайт Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки <http://www.dnnp.gov.ua>